

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Nadejda TOMA
Liliana CATAN
Ion GUZUN

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2022, în cauza penală privindu-l pe

BOGHIU Rodion XXXXX *născut la XXXXX, domiciliat în XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 05.05.2022-24.06.2022;

Instanța de apel: 18.07.2022-19.10.2022;

Instanța de recurs: 19.01.2023– 22.02.2023.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul Fălești, din 24 iunie 2022, *cauza fiind examinată conform prevederilor art. 364^l Cod de procedură penală* Boghiu Rodion a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 174 alin. (1) Cod penal, comisă în privința părții vătămate minore XXXXX, la 3 (trei) ani închisoare;

- art. 174 alin. (1) Cod penal, comisă în privința lui XXXXX, la 3 (trei) ani închisoare.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate inculpatului i s-a stabilit definitiv, pentru concurs de infracțiuni, pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Executarea pedepsei aplicate lui Boghiu Rodion a fost suspendat condiționat conform art. 90 alin. (1) Cod penal cu stabilirea unei perioade de probațiune de 5 (cinci) ani, iar condamnatului i s-a stabilit obligația să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul Biroului de probațiune.

S-a dispus neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune, dacă acesta nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Cererea acuzării privind încasarea cheltuielilor judiciare s-a admis și s-a încasat de la Boghiu Rodion în beneficiul statului suma de 2182 (două mii unu sută optzeci și doi) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Boghiu Rodion, în perioada de timp cuprinsă între luna august anul 2020 - luna februarie 2021, data exactă de către organul de urmărire penală nu a fost posibil de stabilit, aflându-se în incinta magazinului specializat pe vânzare a materialelor de construcție S.R.L. "IVERLAN", amplasat în XXXXX, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, știind cu certitudine că, minora XXXXX nu a atins vârsta de 16 ani, a întreținut cu ultima mai multe rapoarte sexuale în formă obișnuită, cu voința acesteia.

Tot el, într-o zi în perioada lunii decembrie a anului 2020, data exactă de către organul de urmărire penală nu a fost posibil de stabilit, aflându-se la stâna de ovine, amplasată în extravilanul XXXXX, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, știind cu certitudine că minora XXXXX nu a atins vârsta de 16 ani, a întreținut cu ultima un raport sexual în formă obișnuită, cu voința acesteia.

3. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, *a fost contestată cu apel de către procuror*, prin care s-a solicitat casarea parțială a sentinței în ce privește pedeapsa stabilită inculpatului, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Boghiu Rodion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 174 alin (1) Cod penal și condamnat la 3 ani și 6 luni închisoare; pe art. 174 alin. (1) Cod penal - condamnat la 3 ani și 6 luni închisoare; în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate de a-i stabili lui Boghiu Rodion o pedeapsă sub formă închisoare pe termen de 6 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. La fel s-a solicitat de a fi încasat de la inculpat în folosul statului cheltuielile de judecată în sumă totală de 5442 lei.

Acuzarea considera că instanța de fond corect a ajuns la concluzia vinovăției lui Boghiu Rodion în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 174 alin. (1), 174 alin. (1) Cod penal, care a fost dovedită prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în procesul cercetării judecătorești, inclusiv și prin declarațiile auto-denunțătoare ale inculpatului. Totodată, partea acuzării considera că instanța greșit a individualizat pedeapsa inculpatului, stabilindu-i o sancțiune cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art. 90 Cod penal.

Apelantul a menționat că infracțiunile incriminate lui Boghiu Rodion se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

O altă circumstanță de care urma să țină cont instanța de judecată este faptul că infracțiunile incriminate inculpatului au fost comise față de minori, astfel inculpatul a atentat la inviolabilitatea sexuală a persoanelor minore, care reprezintă o condiție importantă a dezvoltării normale a personalității minorului, iar o astfel de experiență psiho-traumatizantă ar putea avea pe viitor consecințe grave asupra personalității acestora, în acest context, instanța a redus gradul de pericolozitate și motivele josnice ale inculpatului, reieșind din faptul că ambele infracțiuni au fost săvârșite față de persoane minore.

Consideră că prin aplicarea unei pedepse non-privative de libertate inculpatului, statul nu și-a respectat obligația pozitivă de a stabili o pedeapsă echitabilă unei persoane care a atentat la inviolabilitatea sexuală a persoanelor minore.

A concluzionat apelantul că pentru ca politica penală a țării noastre, privită sub aspectul acțiunii de combatere a criminalității, să-și atingă obiectivul-reducerea treptată a fenomenului infracțional, este necesar ca fiecare pedeapsă să-și îndeplinească, prin constrângerea pe care o implică, funcțiile sale, căci numai astfel scopul pedepsei va putea fi atins, or, în acest caz va fi prezentă situația unei protejări efective și nu declarative de către stat atât a victimelor violenței sexuale, cu atât mai mult a unor victime minore, cât și ceea ce ține de obligativitatea executării unei hotărâri judecătorești, prin prisma sistemului de pedepse aplicabile celor ce au atentat la aceste valori, precum și va contracara comiterea în societate a unor asemenea fapte.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2022, apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială, inclusiv din oficiu conform art. 409 Cod procedură penală și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului prevăzut pentru prima instanță prin care Boghiu Rodion s-a recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. 174 alin. (1) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, la 3 (trei) ani închisoare;

- art. 174 alin. (1) Cod penal cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, la 3 (trei) ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite i s-a stabilit lui Boghiu Rodion pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoarea cu stabilirea perioadei de probațiune de 5 (cinci) ani, cu obligarea inculpatului de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul Biroului de probațiune.

S-a încasat de la inculpat în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 5442 (cinci mii patru sute patruzeci și doi) lei.

În rest s-au menținut dispozițiile sentinței instanței de fond.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la stabilirea pedepsei instanța de fond corect a apreciat măsura acesteia, ținând cont de gradul de pericol social al faptelor comise, personalitatea inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea.

Astfel, la identificarea categoriei de pedeapsă ce urma a fi aplicată inculpatului, instanța de judecată corect a ținut cont de faptul că infracțiunile incriminate inculpatului prevăzute de art. 174 alin. (1) penal se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 7 ani, totodată, potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod penal, plafonul maxim al pedepsei cu închisoare s-a redus cu 1/3. De asemenea, instanța de fond a luat în considerație și gravitatea infracțiunilor săvârșite de inculpat, care se atribuie la categoria infracțiunilor grave, precum și faptul, că inculpatului se caracterizează pozitiv la locul de trai

(f.d.157), nu se află la evidenta medicului narcolog (f.d.159), nu se află la evidența Centrului Comunitar de Sănătate Mintală (f.d.160), necăsătorit, nu are persoane la întreținere, anterior necondamnat (f.d.162-169), a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ceea ce a simplificat evident judecarea cauzei, la fel la caz în calitate de circumstanță atenuantă fiind reținută căința sinceră, iar agravante nu au fost constatate.

Contrar dezacordului acuzatorului de stat cu poziția instanței de fond în latura aplicării pedepsei non privative de libertate inculpatului, aceasta s-a condus și de faptul, că pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către persoana vinovată, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Instanța de fond corect a reținut și alte circumstanțe așa ca faptul că inculpatul s-a căit sincer, părțile vătămate minore și reprezentanții acestora nu au careva pretenții de ordin material sau moral, solicitând aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse mai blânde, a contribuit la judecarea cauzei în termeni restrânși prin depunerea cererii de examinare a cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, astfel corect s-a concluzionat asupra faptului că restabilirea echității sociale și corectarea condamnatului poate fi efectuată fără ca acesta să fie izolat de societate, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei, poziție cu care instanța de apel a fost solidară.

Instanța de apel a considerat că, inculpatului urma a-i fi acordată o șansă pentru corectare în condiții de libertate, or, practica judiciară demonstrează că pedeapsa prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, mai mult ca atât, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea persoanei.

Mai mult, în ședința instanței de fond, prin susținerile verbale, acuzatorul de stat personal a orientat instanța la aplicarea pedepsei cu stabilirea perioadei de probațiune.

Ce ține de cheltuielile de judecată, conform art. 227, 229, 385 alin. (1) pct.14 Cod de procedură penală, instanța de fond deși a respectat prevederile de rigoare menționate și s-a expus în privința cheltuielilor solicitate de acuzatorul de stat, nu a încasat cheltuielile în volum deplin, omisiune ce a fost înlăturată de instanța de apel, or, conform materialelor cauzei urmează că pentru efectuarea rapoartelor de expertiză menționate și în sentința instanței de fond (nr. 202120P0097 din 01.03.2021- 320 lei; nr. 202120P0096 din 01.03.2021- 320 lei; nr. 202137A0110 din 11.04.2022- 1862 lei; nr. 202137A0108 din 11.04.2022- 1862 lei; nr. 202137A0109 din 21.04.2022- 1078 lei), au fost suportate cheltuieli în sumă de 5442 lei.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *procurorul a atacat-o cu recurs ordinar*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală,

solicitând casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi decizii prin care inculpatului să-i fie exclusă aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivare recurentul a indicat că, pedeapsa stabilită inculpatului o consideră blândă în raport cu faptele comise.

Instanța de apel incorect a aplicat față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal, deoarece în speță lipsesc circumstanțe care ar permite instanței de a aplica în privința inculpatului prevederile normei date.

Aplicarea pedepsei penale reale sub formă de închisoare nu are scop de a umili persoana, ci de a o corecta și de a preveni comiterea de noi infracțiuni din partea acestuia și a altor persoane pe viitor. Pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă și nu va atinge scopul, nu va restabili echitatea socială, dat fiind faptul că inculpatul comite infracțiuni grave în privința unor persoane minore, și necătând că nu au careva pretenții față de el, aceasta nu înseamnă că aplicarea an. 90 Cod penal cu liberarea de pedeapsa penală va duce la corijarea inculpatului.

7. Avocatul Negru Veaceslav în comun cu inculpatul au înaintat referință asupra recursului ordinar depus de procuror, invocând că prezentul recurs este vădit neîntemeiat și solicită respingerea acestuia.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din contextul recursului declarat de procuror se constată că ultimul a invocat temeiuri de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală și critică soluția instanței de apel, din motiv că, în opinia sa, instanța eronat a respins apelul și a menținut pedeapsa prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Potrivit textului recursului, procurorul face trimitere la temeiurile de casare stipulate de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, menționând că prin decizia contestată, inculpatului i-a fost aplicată o pedeapsă prea blândă raportată la faptele comise de acesta, de aceea, la caz, a fost aplicată pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale, instanța nemotivându-și suficient hotărârea în acest aspect, adică critică primordial aplicarea art. 90 Cod penal față de inculpat.

Verificând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) și 101 Cod de procedură penală,

a ținut cont de motivele expuse de instanța precedentă, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunilor incriminate în baza art. 287 alin. (3) și 151 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel și-a motivat concluzia prin statuarea faptului că a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală în coraport cu prevederile art. 90 Cod penal în partea infracțiunilor prevăzute de art. 174 alin. (1) Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana vinovatului, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Față de cele ce preced, Colegiul penal consideră că temei pentru aplicarea unei pedepse mai aspre, cu închisoare reală, în privința inculpatului la moment nu se constată, or, pedeapsa stabilită răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs notează că, pentru a se reține eroarea de drept stipulată în pct. 10) și pentru a se statua că s-au aplicat pedepse individualizate contrar exigențelor legale, instanțele de fond urmau să facă abstracție de prevederile art. 75 și 90 Cod penal, care reglementează criteriile generale de individualizare a pedepselor și condițiile de aplicare a institutului suspendării condiționate, în raport cu circumstanțe agravante și atenuante etc., ținând seama de limitele stabilite în partea specială a Codului.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiat argumentul procurorului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea blândă și una inechitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională caracterului și gradului prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, motivului și scopului celor comise, persoanei celui vinovat, caracterului, circumstanțelor ce atenuază sau agravează răspunderea, și anume, că inculpatul a comis infracțiuni grave, a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, este la prima s-a abatere de la lege, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv, pretenții din partea părții vătămatele nu au fost prezentate și conform ordinului de încasare anexat la referință a achitat cheltuielile de judecată.

Mai mult ca atât, procurorul, solicitând excluderea prevederilor art. 90 Cod penal la aplicarea pedepsei în privința inculpatului, nu a invocat careva motive care ar justifica aplicarea unei pedepse cu executare reală, or, criticile formulate de procuror au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale și în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, iar argumentele invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare în sensul rejudecării deciziei atacate.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul concluzionează că, instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată, care corespunde tuturor prevederilor legii

de procedură penală, iar temeiurile invocate de recurent nu persistă în cauză, fapt ce permite declararea inadmisibilității recursului pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-a aplicat inculpatului pedeapsa individualizată conform prevederilor legale, astfel încât recursul ordinar declarat de procuror este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recursul înaintat de procuror sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Dubăsari Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 octombrie 2022, în cauza penală privindu-l pe BOGHIU Rodion XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 martie 2023.

Președinte

Nadejda TOMA

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Ion GUZUN